

sebno majke s kojom je dijete vezano izrazitim emocionalnim sponama. Od najranijeg doba dijete asimilira slušne slike neopohodne za progovaranje. Usvojene se strukture vremenom automatiziraju, sve je više zalihosti, što stvara prostor za usvajanje novih informacija i nastavak učenja.

Odnos globalnosti i analize u govoru te u čitanju i pisanju promatra Agneza Šimunović. U početku usvajanja govora globalni pristup je nužan zbog same njegove prirode i organizacije ljudske sensorike. Maksimalan učinak se postiže naknadnim uvo-

denjem analize koja je već prisutna u glasnom i tihom čitanju, a najizraženija je u pisanju. U tom smislu diktat predstavlja optimalan most između globalnosti i analize, govora i pisma.

„Zbornik Desetog internacionalnog kongresa fonetskih znanosti” prikazao je Juraj Bakran, a knjigu Gerarda A. Hausera „Uvod u teoriju retorike” Ivan Ivas.

Novi „Govor” je krenuo – poželimo mu da ga ne zatekne sudbina prethodnika.

Nenad Vasiljević

VIJESTI

ALIJA NAMETAK

Umro je Alija Nametak, književnik i lingvist, i tako nas je zauvijek napustio još jedan suradnik časopisa Jezik.

Rodio se 6. ožujka 1906. u Mostaru, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju (1925.), a Filozofski fakultet u Zagrebu (1929.), grupu hrvatsko-srpski jezik i jugoslavenske književnosti. Od 1930. zaposlen je u Sarajevu kao srednjoškolski profesor na Učiteljskoj školi, Srednjoj tehničkoj školi i Gazi Husrevbegovoj medresi, a 1934/35. predavao je u Podgorici (Titogradu). Umro je u Sarajevu 8. studenoga 1987.

Kao suradnik Jezika javio se u III. godištu pod pseudonimom Alija Selmanović, zadržao ga i u IV. godištu, ali se već u tom godištu javlja i svojim imenom. (Pseudonim smo otkrili u Bibliografiji Jezika I–XX. godišta.) U našem je časopisu

objavio dvadesetak članaka, uglavnom sitnijih priloga o raznim pitanjima. U početku se javljao češće, u prvih dvadeset godišta sa 14 članaka na 12. je mjestu po broju priloga, a kasnije sve rjeđe, nešto zbog zdravlja, a više zbog toga što je on u prvom redu bio književnik, uglavnom novelist, postigavši na tom području velike uspjehe. Pisao je krepkim, bogatim, a katkada i osebnim jezikom, u nekim djelima prožetim i folklorizmima, ali uvijek primjereno sadržaju i namjeni jer je dobro pazio na vrijednost svakoga izraza. Mogao je to raditi s uspjehom jer je imao neobično tanahno razvijen jezični osjećaj, a veoma se brinuo i za kulturu jezičnoga izražavanja pa ga je to i poticalo da se javlja i jezičnim člancima. Ima preko 500 bibliografskih jedinica iz beletristike, folkloru, lingvistike i drugih područja kulture.

Stjepan Babić